

SCHAIBLE, Alexander (Freiburg 16 februari 1870 – Lugano 4 oktober 1933).

Was na een studie in de rechten van 1901 tot 1928 werkzaam in de overheidsdienst van het groothertogdom, sinds 1918 republiek Baden, onder meer als districtscommissaris in Heidelberg, Karlsruhe, Donaueschingen en Korstanz. Voordien was Schaible van 1899 tot 1901 secretaris van het Badisch gezantschap in Berlijn onder de toenmalige gezant Eugen von Jagemann die op zijn beurt sinds een studieverblijf in Brussel in 1868 tot in de jaren zeventig contacten onderhield met de V.B. Op voorstel van Jagemann werd Schaible in december 1914 verbonden aan het Duitse burgerlijk bestuur in het bezette België.

Bij de invoering van de bestuurlijke scheiding op 2 maart 1917 werd hij chef van het nieuwe burgelijk

bestuur voor Vlaanderen, een functie die hij formeel tot januari 1919 bekleedde. Algauw na zijn benoeming raakte Schaible in een machtsstrijd gewikkeld met de Politische Abteilung waar toen nog de bevoegdheid voor de **Flamenpolitik** berustte. Het geschil eindigde met de overheveling in november 1917 van de sectie voor Vlaamse aangelegenheden van de Politische Abteilung naar het bestuur voor Vlaanderen. Overeenkomstig met het beleid van gouverneur-generaal **Ludwig von Falkenhausen** kwam Schaible op voor de omvorming van de twee bestuurlijk gescheiden gebieden Vlaanderen en Wallonië tot zelfstandige staten terwijl de Politische Abteilung nu tegenstribbelde en ook de regering in Berlijn niet veel belangstelling meer toonde voor de Flamenpolitik. Onder het voorzitterschap van Schaible ging in november 1917 een commissie van ambtenaren en rechtsgeleerden aan de slag die de oprichting voorbereidde van een losse Belgische confederatie onder Duitse voogdij.

LITERATUUR: F. Wende, *Die belgische Frage in der deutschen Politik des Ersten Weltkrieges*, 1969.

WINFRIED DOLDERER